

Postanowienie z dnia 13 lutego 1998 r.

III RN 118/97

Jeżeli uiszczenie opłaty sądowej następuje przez wpłatę w jednostce organizacyjnej "Polskiej Poczty", decydujące znaczenie dla oceny zachowania siedmiodniowego terminu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 24, poz. 110 ze zm.) ma data odnotowana na dowodzie potwierdzenia nadania wpłaty, który ma moc dokumentu urzędowego (art. 45 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności, jednolity tekst: Dz.U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564 ze zm.).

Przewodniczący SSN: Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Adam Józefowicz, Andrzej Wasilewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 1998 r. sprawy ze skargi Podkarbińskiego Towarzystwa Finansowego "S." Spółki z o.o. w W. na decyzję Izby Skarbowej w W. z dnia 12 grudnia 1996 r. [...] w przedmiocie wymiaru opłaty skarbowej, na skutek rewizji nadzwyczajnej Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego [...] od postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 czerwca 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Podkarbińskie Towarzystwo Finansowe „S.” Sp. z o.o. wniosło do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję Izby Skarbowej w W. z dnia 12 grudnia 1996 r. [...], która utrzymała w mocy decyzję Urzędu Skarbowego W.-P. z dnia 5 sierpnia 1996 r. [...] w przedmiocie opłaty skarbowej. Naczelny Sąd Administracyjny wezwał skarżącego do uiszczenia wpisu sądowego należnego od złożonej skargi i równocześnie pouczył go, że nieuiszczenie wpisu w terminie sied-

miodniowym od dnia doręczenia wezwania spowoduje odrzucenie skargi. Wezwanie do uiszczenia wpisu zostało doręczone skarżącemu w dniu 19 lutego 1997 r. W dniu 25 lutego 1997 r. skarżący dokonał wpłaty należnej kwoty tytułem wpisu na konto Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie postanowieniem z dnia 20 czerwca 1997 r. odrzucił skargę na podstawie art.16 ust.3 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 24, poz.110 ze zm.) w związku z art.36 ust.3 i art.59 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz.368 ze zm.) stwierdzając, że wpłatę należnej tytułem wpisu sądowego kwoty uiszczono na rzecz Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie dopiero w dniu 21 kwietnia, a więc po upływie siedmiodniowego terminu dla jej wniesienia.

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego złożył w dniu 17 grudnia 1997 r. rewizję nadzwyczajną od powyższego postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zarzucając mu rażące naruszenie prawa przez obrazę art.1 Przepisów Konstytucyjnych pozostawionych w mocy na podstawie art.77 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 84, poz.426 ze zm.) a także art.16 ust.3 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 24, poz.110 ze zm.) w związku z art.36 ust.3 i art.59 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz.368 ze zm.) oraz na podstawie art.57 ust.2 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego i przekazanie sprawy temu Sądowi do merytorycznego rozpoznania. W uzasadnieniu rewizji nadzwyczajnej podniesiono w szczególności, że jest poza sporem, iż skarżącemu doręczono wezwanie do uiszczenia wpisu sądowego od złożonej przezeń skargi w dniu 19 lutego 1997 r.. Równocześnie Naczelny Sąd Administracyjny ustalił, że skarżący uiścił wpis sądowy od skargi dopiero w dniu 21 kwietnia 1997 r., biorąc pod uwagę datę wpływu tej kwoty do Narodowego Banku Polskiego polecenia przelewu kwoty powyższego wpisu. Natomiast Naczelny Sąd Administracyjny nie wziął pod uwagę, że na wymienionym poleceniu przelewu nie skarżący figuruje jako dłużnik, lecz Sąd Rejonowy dla m. St. Warszawy w Warszawie, a tytuł przelewu określono jako: „mylnie dokonana

wpłata przez Podskarbińskie Towarzystwo Finansowe „S.” Sp. z o.o. w sprawie [...]”. Tymczasem kserokopia potwierdzenia dokonania wpłaty, którym dysponuje skarżący, dowodzi, że wpłata została dokonana przez skarżącego już w dniu 25 lutego 1997 r. na rzecz Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie i z prawidłowym wskazaniem numeru konta bankowego tego Sądu [...], to jest z takim samym numerem konta jaki został wskazany na wspomnianym poleceniu przelewu z dnia 21 kwietnia 1997 r. Na tej podstawie można wnioskować, że w niniejszej sprawie doszło do pomyłkowego przekazania prawidłowo dokonanej przez skarżącego wpłaty wpisu sądowego na konto Sądu Rejonowego dla m. St. Warszawy, zamiast na konto Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z winy pracowników poczty lub pracowników banku, a z tego powodu strona postępowania nie może ponosić konsekwencji prawnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 1995 r., ARN 25/95, OSNAPIUS 1995 nr 23 poz.284).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rewizja nadzwyczajna jest uzasadniona.

Stosownie do postanowienia art.36 ust.3 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz.368 ze zm.) w sprawach skarg do Naczelnego Sądu Administracyjnego należy stosować odpowiednio przepisy ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 24, poz. 110 ze zm.). Na tej podstawie, zgodnie z dyspozycją art.16 ust.1 i ust.3 tej ustawy, skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego podlega odrzuceniu, jeżeli w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wnoszącemu skargę wezwania do uiszczenia należnej opłaty opłata ta nie została uiszczona. Wedle utrwalonego w orzecznictwie sądowym poglądu prawnego, jeżeli opłata taka następuje w drodze przelewu bankowego, przyjmuje się, że datą uiszczenia opłaty jest data złożenia przez stronę w banku zlecenia dokonania przelewu na rzecz sądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 1970 r., II CZ 20/70; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 1978 r., IV PZ 59/78; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 1980 r., I CZ 88/80; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 1995 r., III ARN 27/95, OSNAPIUS 1996 nr 3, poz.40). Należy przyjąć,

że dotyczy to także wpłat dokonywanych na bankowe konta czekowe w jednostkach organizacyjnych państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Polska Poczta”, skoro w myśl wyraźnego postanowienia art.45 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (jednolity tekst: Dz.U. z 1995 r. Nr 117, poz.564 ze zm.) potwierdzenia nadania wpłat przyjmowanych przez jednostki organizacyjne „Polskiej Poczty”, także w wypadku świadczonych przez nie tzw. niektórych usług bankowych, „mają moc dokumentów urzędowych”. Stosownie do postanowienia art.57 § 5 KPA w związku z art.59 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, obowiązuje zasada, w myśl której termin dla dokonania należnej opłaty uważa się za zachowany, jeżeli strona przed jego upływem dokonała zlecenia przelewu należnej na rzecz sądu opłaty w polskim urzędzie pocztowym.

W rozpoznawanej sprawie jest poza sporem, że w dniu 19 lutego 1997 r. doręczono skarżącemu wezwanie do uiszczenia wpisu od skargi wniesionej do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skarżący przedstawił w toku postępowania urzędowe potwierdzenie, że w dniu 25 lutego 1997 r., czyli z zachowaniem siedmiodniowego terminu ustawowego, dokonał w jednostce organizacyjnej „Polskiej Poczty” wpłaty należnej kwoty tytułem wpisu od skargi na konto Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wskazując również prawidłowo numer konta bankowego tego Sądu [...] (numer ten widnieje na wydany skarżącemu potwierdzeniu wpłaty). Jeżeli więc nie została podważona wiarygodność wydanego przez jednostkę organizacyjną „Polskiej Poczty” potwierdzenia dokonanej przez skarżącego w określonym terminie wpłaty, a mimo to wpłata ta wpłynęła na konto Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie dopiero w dniu 21 kwietnia 1997 roku, to niezależnie od przyczyn, które spowodowały opóźnienie dokonania przelewu bankowego kwoty wpisu, skarżący w żadnym razie nie może być obciążony skutkami prawnymi powstałego opóźnienia dokonania przelewu (por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 1995 r., ARN 25/95, OSNAPiUS 1995 nr 23 poz.284).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art.236 ust.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz.483) oraz art.10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo

o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 43, poz.189) w związku z art.393¹³ KPC orzekł, jak w sentencji.

=====